

РЕШЕНИЕ

№ 642

гр. София, 07.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в открито заседание на 21.07.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **8054** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във вр. с чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалби, подадени съответно:

- 1) от [фирма] против решение № ППН-01-917/2018 от 29.07.2020 год. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД);
- 2) от [фирма] против същото решение в частта му по т.1 и т.5, с която е обявена за основателна жалба по отношение на дружеството и на последното на основание чл.42, ал.9 ЗЗЛД е наложена имуществена санкция в размер на 5000 (пет хиляди) лева, за нарушение на чл.24, ал.6 ЗЗД;
- 3) от [фирма] против решение № ППН-01-1574/2019 от 06.07.2020 год. на КЗЛД.

Ответникът чрез процесуалните си представители оспорва жалбите като неоснователни. Заинтересованите страни (ЗС) В. Д. А., Р. И. Б. и [фирма] не изразяват становище относно допустимостта и основателността на жалбите.

Съгласно определение № 165/06.01.2021г. по адм. д. № 13364/2020г. на Върховния административен съд (ВАС), Пето отделение, жалбите следва да се разгледат в общо производство. След като взе предвид това определение и обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбите са допустими, като подадени от лица, които имат правен интерес от оспорването в съответните части на горепосочените решения, в законоустановения за

това срок. Разгледана по същество, първата жалба е отчасти основателна, а втората и третата съгласно означението по-горе са неоснователни.

Производството по издаване на решение № ППН-01-917/2018 от 29.07.2020 год. на КЗЛД е образувано по жалба на ЗС В. А. рег. № ППН-01-917/13.11.2018 г. Жалбата била разгледана на редовно заседание, проведено на 24.06.2020 г., на основание чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 57, параграф 1, буква „е” от Регламент 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (ОРЗД). От проведеното проучване комисията установила, че на 06.02.2018 г. в мобилната мрежа на Т. са регистрирани 5 предплатени карти с титуляр В. Д. А.. Като взела предвид, че събирането и употребата на личните данни за целите на регистрирането на предплатени карти на името на жалбоподателката, както и употребата им за целите на обвързване на физическото лице като клиент и ползвател на услугата, представлява обработване на лични данни, извършено в случая на 06.02.2018 г. - преди да започне прилагането на Регламент 2016/679, за разглеждания случай е приложим ЗЗЛД в приложимите му редакции - ДВ, бр. 7 от 2018 г. Този закон урежда защитата на правата на физическите лица при обработване на личните им данни. Целта му е гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

Комисията установила, че ЗС В. А. категорично отрича да е заявила получаването на горепосочените услуги. Дружествата, участвали в производството пред КЗЛД, не представили никакви доказателства, които да свидетелстват за изразяване на воля от страна на ЗС В. А. за обработване на личните ѝ данни за посочената услуга, поради което личните ѝ данни са неправомерно обработени. Комисията установила и, че механизмът за регистриране на предплатени карти и обработването на личните данни в разглеждания случай е следният: [фирма] като предприятие по смисъла на Закона за електронните съобщения (ЗЕС), предоставящо електронни съобщителни услуги, има сключен с [фирма] Рамков договор за дистрибуция на предплатени продукти и услуги на Т. от 27.02.2015 г. със съответните анекси за удължаване на срока му. Съгласно договора, дистрибуторът приема да предлага на пазара от свое име и за своя сметка предлаганите предплатени продукти и услуги на търговеца при условията на този договор. В Приложение № 6 към горепосочения договор е уреден редът за регистриране на предплатени карти и задълженията на страните при обработване на лични данни. Дистрибуторът се задължава да извършва от името и за сметка на „Т.“ събиране на лични данни за идентифициране на потребители на предплатени услуги (чл. 1, ал. 1). Дистрибуторът събира данните на потребителите на предплатените услуги на „Т.“ във всички свои обекти или такива, с които има договор за съвместна търговска дейност (чл. 1, ал. 4). При регистрирането на потребителите на предплатени услуги, дистрибуторът се задължава да провери чрез своите служители, че заявлението за регистрация се подава лично от потребителя или от пълномощник, притежаващ нотариално заверено пълномощно, от което изрично да е видно, че упълномощеният има право да предоставя лични данни от името на упълномощителя пред Т.. Дистрибуторът се задължава да вмени това свое задължение и на служителите на фирмите, с които има сключен договор за съвместна търговска дейност, чрез обектите, на които ще се извършва събиране на лични данни на

потребители на предплатени услуги (чл. 3, ал. 4). Изпълнението на това задължение се удостоверява с полагане на подпис на съответния служител на дистрибутора и печат на дистрибутора или подпис на съответния служител на фирмите, с които дистрибуторът има сключен договор и печат на фирмата (чл. 3, ал. 5).

Посочва се в обстоятелствената част на процесното решение и, че при регистрация на потребителите чрез обекти на търговски партньори на дистрибутора, в които няма осигурена връзка със системата на „Т.“ се предоставя на съответните обекти мобилна телефонна връзка с В. office (кол-център). Дистрибуторът предоставя на мобилния оператор списък на телефонните номера на обектите за свързване на тези обекти със специален номер на В. office (кол-център). Всеки обект получава специален идентификационен код. При подаване на заявление за регистрация от потребител съответният обект идентифицира потребителя, след което служител от обекта се обажда на специалния номер в В. office и съобщава личните данни на потребителя (чл. 3, ал. 8). В случая се установило, че в системата на „Т.“ като обект, който може да регистрира предплатени карти под структурата на „Х.“, е регистрирано [фирма]. След регистрацията на „И. 95“ е отреден ID номер и POS код. На „И. 95“ е предоставен и телефонен номер от „Т.“, който номер е свързан с кол-центъра на мобилния оператор. Лицето, което се е свързало с кол-центъра на мобилния оператор, за да регистрира предплатените карти, се е идентифицирало с данните на „И. 95“ - POS код 10205493 и наименованието на обекта. Регистрацията е извършена от номер +359895992892, който в системата на Т. е посочен за връзка с „И. 95“ и е предоставен от мобилния оператор. Такъв достъп имат само регистрираните в системата на „Т.“ телефонни номера на регистратори на предплатени карти. При позвъняване в кол-центъра е направена двойна проверка - че телефонният номер е регистриран в системата им и отговаря на предоставения код и име на регистратора. Предвид изложеното, по несъмнен начин се установява, че именно от „И. 95“ са се обадили за регистриране на картите.

От правна страна комисията приела, че съгласно действалия към момента на извършване на нарушенията чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 103 от 2005 г.), с решението си КЗЛД може да даде задължително предписание, да даде срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. В случая с оглед характера на самото обработване на лични данни - за целите на регистрация на предплатени услуги, КЗЛД счела, че единствено налагането на имуществена санкция в случая е приложимо и би отговаряло на обществената опасност на извършеното нарушение. Нарушението е довършено и е неотстранимо - личните данни са обработени без основание за целите на регистрация на предплатените карти на името на лицето, поради което даването на срок за отстраняване на нарушението е безпредметно и неприложимо. Даване на задължително предписание също е безпредметно, доколкото с него се цели да бъдат извършени определени действия от администратора, които да приведат поведението му към изискванията на закона. В случая това не е възможно, тъй като не са пропуснати действия, а са извършени такива в повече и няма какво да бъде предписано, за да се постигне законосъобразно обработване. В случая налагането на имуществени санкции се явява най-ефективна, възпираща и пропорционална мярка с оглед защита на законовия обществен интерес. Освен чисто санкционна мярка, реакция на държавата към извършеното нарушение на нормативно установените правила, имуществената санкция има и дисциплиниращо действие, с оглед неизвършването на същото нарушение занапред. Администраторът е

длъжен да познава закона и да спазва неговите изисквания, дължи необходимата грижа, предвидена в закона и произтичаща от предмета му на дейност, кадровия и икономически ресурс.

Комисията отчела и, че нарушението се характеризира с висока степен на обществена опасност. Чрез неправомерното обработване са засегнати не само обществените отношения в сферата на личните данни, но и такива свързани с обществения ред и сигурност в страната. Известно е, че регистрираните предплатени карти на чуждо име се използват за извършване на престъпления, най-често телефонни измами. Данни за извършено престъпление с една от регистрираните карти има и в настоящото производство. От началото на 2010 г., т. е. 7 години преди извършване на констатираните нарушения, регистрацията на такива карти и идентификацията на титулярите им станала задължителна именно, за да се избегнат анонимни обаждания от такива карти, с цел извършване на престъпления. Комисията приела, че е налице порочна практика с чужди лични данни да се регистрират и ползват предплатени карти, която практика е и обществено опасна предвид обстоятелството, че такива карти се използват именно за извършване на престъпления. КЗЛД като орган, осъществяващ контрол по защита на личните данни, изразила стремеж да прекрати тази порочна практика, чиито последици се разпростират извън конкретното обработване на лични данни, като за тази цел осъществява ефективен контрол върху законосъобразността на обработване на лични данни и не толерира подобно обработване на данни, което е предпоставка за извършване на престъпления от една страна и от друга - пречка за установяване на извършителя на престъплението.

Наред с тези общи съображения, по-специално относно [фирма] комисията взела предвид, че дружеството предоставя същинската услуга - мобилен номер чрез предплатена карта. За целите на предоставяне на услугата и идентификация на титуляра ѝ, мобилният оператор обработва лични данни на потребителя на услугата във връзка с чл. 251и, ал. 1, т. 1 и ал. 5, т. 2 от ЗЕС. За да бъде допустимо обработването, същото следва да се извършва при наличие на поне едно от основанията по чл. 4 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 91 от 2006 г.). В случая не се установило услугата да е поискана, поради което личните данни на ЗС В. А. са обработени без съгласието по ал. 1, т. 2 от посочената разпоредба. Следователно, обработването не било необходимо за изпълнение на задължение по договор или преддоговорни отношения и за администратора не е възникнало нормативно установеното задължение по ЗЕС да идентифицира лицето като титуляр на услугата – липсват основанията по ал. 1, т. 1 и 3. Обработването не е от характер да е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, нито да е в изпълнение на задача от обществен интерес - липсват основанията по ал. 1, т. 4 и 5. Администраторът на лични данни е частноправен субект, на когото не са предоставени правомощия със закон - липсва основание по ал. 1, т. 6. Тъй като услугата е непоискана, въобще не е налице легитимен интерес за обработване на данните - липсва основание по ал. 1, т. 7. Обработването не се извършва за журналистическа дейност, литературно или художествено изразяване, поради което не е налице и ал. 2 на чл. 4 от ЗЗЛД (приложима редакция). По тези съображения комисията приела, че личните данни са обработени без нито едно от условията за допустимост на обработването. Това съставлява нарушение на чл. 4 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 91 от 2006 г.), което се характеризира с висока степен на обществена опасност. Като смекчаващи отговорността обстоятелства КЗЛД отчела

предприетите действия за подобряване предоставянето на такъв тип услуги (по електронен път с приложение и няколко проверки и отчетност за регистрацията). Освен това, в обработването е участвало и друго дружество, което е инициирало регистрацията. Предвид установеното, санкцията следва да е в минимално предвидения размер.

Наред с това, КЗЛД намерила, че е нарушен и чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 81 от 2011 г.), съгласно който администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. [фирма] нямала процедура за спиране на предплатените карти, когато установи, че липсва регистрационна форма за регистрацията им, дори след изтичане на срока, в който дистрибуторът [фирма] следва да е предал документа, и след повторното му изискване от обекта. По този начин номерът остава активен и през това време продължава обработването на личните данни на посочения за негов титуляр. Това продължава до установяване на обработването от страна на посочения титуляр и подаване на жалба или искане за прекратяване на услугата. През това време обаче е възможно да бъде извършено престъпление с тези карти. Случаят е именно такъв – ЗС В. А. прекратила картите след като е била потърсена от служител на МВР. Това станало след 12.11.2018 г., а картите са регистрирани на 06.02.2018 г., т. е. около 8 месеца след посочения от „Т.“ 30-дневен срок, в който е следвало да бъде установена регистрацията и липсата на регистрационни форми. Като взела предвид възможни бъдещи неблагоприятни последици, КЗЛД приела, че санкцията за това нарушение следва да е в размер около средния. Съответно, след като обявила жалбата на ЗС В. А. за основателна с т.1 от процесното решение № ППН-01-917/2018 от 29.07.2020 год. на КЗЛД, с т.2 от същото решение комисията наложила на основание чл.42, ал.1 ЗЗЛД (в редакцията от ДВ, бр. 81/2011 г.) на [фирма] имуществена санкция за нарушение на чл. 4 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 91/2006 г.) в размер на 10 000 (десет хиляди) лева. С т.3 от решението на основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 91/2006 г.) е наложена на същото дружество имуществена санкция за нарушение на 23, ал. 1 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 81/2011г.) в размер на 3000 (три хиляди) лева.

В производството пред съда не бяха установени обстоятелства, годни да обосноват извод за отсъствието на така обсъдените две нарушения. Съдът в настоящия състав намира обаче, че санкцията за второто от тях неправилно е определена в размер над минималния. Хипотетичната възможност за настъпване на негативни последици в бъдеще не може да бъде основание за налагане на по-тежко наказание. Поради това, решението в тази му част следва да бъде съответно изменено, като размерът на тази санкция бъде редуциран до законоустановения минимум. Съгласно чл.42, ал.9 ЗЗЛД в приложимата редакция, За други нарушения по този закон виновните лица се наказват с глоба или с имуществена санкция от 500 до 5000 лв.

Решението, заедно с мотивите към него, в частта относно [фирма], се явява извън предмета на делото и поради това не следва да се обсъжда. Относно [фирма] приела, че съгласно горепосочените договорености между това дружество и „Т.“, дистрибуторът действа от името и за сметка на мобилния оператор, с оглед на което е обработващ данните по смисъла на § 1, т. 3 от ДР към ЗЗЛД (в приложимата редакция). Съгласно чл. 3, ал. 4 от Приложение № 6 към рамковия договор между двете дружества е посочено, че [фирма] се задължава да вмени задължението си за

идентификация на потребителите и на обектите, които ще извършват събиране на лични данни на потребители на предплатени услуги. В случая не били представени никакви доказателства за изпълнение на тези указания на администратора. Налице е нарушение на задължението по чл. 24, ал. 6 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 103/2005), съгласно който обработващият лични данни може да обработва данните само по указания на администратора. Липсата на контрол и неспазване на указанията на администратора са довели и до същинското нарушение (обработването без основание, извършено от „И. 95“ и „Т.“). Освен това, КЗЛД взела предвид служебно известните й случаи на установено неправомерно регистриране на предплатени карти с участието на „Х.“, при които отново липсва какъвто и да е контрол върху обектите в структурата му. Предвид обществената опасност на обработването, както и тази трайна склонност за допускане на нарушения, КЗЛД приела, че имуществената санкция следва да е в максимално предвидения размер. По тези съображения, с т.5 от решение № ППН-01-917/2018 от 29.07.2020 год. на КЗЛД на [фирма] На основание чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД (редакция ДВ, бр. 91/2006 г.) била наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 24, ал. 6 от ЗЗЛД (редакция ДВ, брой 103/2005) в размер на 5 000 (пет хиляди) лева.

В производството пред съда не бяха установени обстоятелства, годни да обосноват извод за отсъствието на така обсъденото нарушение. Съдът в настоящия състав намира, че ответникът не е ангажирал доказателства за взетата от него предвид „трайна склонност за допускане на нарушения“ при индивидуализацията на наказанието. Независимо от това, доколкото това дружество е пряко отговорно за това, че регистрацията на предплатени карти е била извършвана напълно безконтролно, а заедно с това – трайно изразяваното становище на [фирма] обективира категорично отричане на отговорност, размерът на имуществената санкция следва да се приеме за обоснован.

Производството по издаване на решение № ППН-01-1574/2019 от 06.07.2020 год. на КЗЛД е образувано по жалба на ЗС Р. Б. с рег. № ППН-01-15.74 от 26.09.2019 г. на КЗЛД, срещу [фирма] като администратор на лични данни. С това решение КЗЛД обявила жалбата за основателна, по изложените в мотивите съображения, за извършено нарушение на чл. 32, § 4 вр. чл. 5, § 1, б. „а“, от ОРЗД - неизпълнение на задължение за предприемане на мерки спрямо служителите, имащи достъп до лични данни, да обработват последните съобразно указанията на администратора на лични данни с цел осигуряване на законосъобразното обработване на личните данни на клиентите на дружеството; във връзка с това, на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от ОРЗД комисията разпоредила на дружеството да съобрази операциите по обработване на личните данни с разпоредбите на ОРЗД, като за целта при сключване или изменение на съществуващ договор с клиент, който не присъства лично, на място, в офис при сключване или изменение на договора, и на същия не е извършена проверка на документа за самоличност, да не активира услугата - предмет на договора, преди изпращане на С. на клиента (до 24 часа от заявката за сключване или изменение на договора) и получаване на потвърждение от последния, удостоверяващо неговото съгласие за сключване на договора или неговото изменение, или алтернативни на тези мерки съобразно вътрешно - организационния ред на предприятието, водещи до този резултат. Със същото решение КЗЛД определила тримесечен срок за изпълнение след влизането му в сила.

Решението е взето по протокол № 20/2020г. от заседание, проведено на 21.05.2020 г.,

на основание чл. 10, ал. 1 от ЗЗЛД и чл. 57, § 1, б.”е” от ОРЗД. От фактическа страна комисията приела, че ЗС Р. Б. била абонат на дружеството, по силата на сключени договори за мобилни/ фиксирани услуги за номера [ЕГН] и [ЕГН], както и на лизингополучател по силата на договор за лизинг на устройство, видно от приложенияте в преписката допълнително споразумение от 27.12.2017 г., декларация - съгласие от 27.12.2017г., приложение - ценова листа от 27.12.2017 г., допълнително споразумение от 10.08.2018г., отказ от детайлизирана сметка, договор за лизинг от 10.08.2018 г., декларация - съгласие от 10.08.2018 г., Общи условия (ОУ), приложение – ценова листа от 10.08.2018 г. Договорите са сключени от посочената ЗС в лично качество и тя е страна по тях. На дата 31.05.2019г. било заявено прехвърляне на мобилен/фиксиран номер [ЕГН] от потребител Р. И. Б. чрез пълномощник С. С. Б., на нов потребител - Училищно настоятелство към СОУ “Н. И. В.“ - П.. Според съдържанието на заявлението, настоящият потребител дава съгласие: номера - предмет на заявлението, да бъде прехвърлен на нов потребител, заедно с произтичащите от това промени, такси и задължения; че ще носи солидарна отговорност с новия потребител за всички неплатени задължения, свързани с номера, възникнали до датата на одобряване на заявлението, независимо от това на кого са дължими те и дали към датата на подаването му са фактурирани; за обработване на личните данни от оператора самостоятелно и чрез негови служители, както и чрез трети лица, за определени цели. Към заявлението от 31.05.2019 г. не е представен документ, удостоверяващ наличието на представителна власт на сочения за пълномощник. Според последващо уточнение от ЗС Р. Б., такова пълномощно не е налице.

Посочва се в обстоятелствената част на решението на КЗЛД, че между ЗС Р. Б. и дружеството – жалбоподател е проведена кореспонденция, в резултат на която на потребителката били предоставени поисканите от нея документи. Дружеството възстановило номера ѝ на 02.09.2019 г. Наред с това, предложило компенсация за причиненото неудобство, представляваща отстъпка от месечни абонаментни такси, за двата номера, ползвани от нея, за период от 12 месеца, в общ размер на 743.76 лв. с ДДС. На 13.09.2019г. ЗС отказала това предложение. По повод оплакването ѝ дружеството провело междувременно вътрешна проверка, която установила нарушение на вътрешните правила от служител на фирмата във връзка със подаденото заявление от 31.05.2019 г. По – конкретно, било установено, че не е налице пълномощно, което води до невъзможност за удостоверяване наличието на дадено от нейна страна съгласие със заявената промяна. В доклада се съдържат и конкретни препоръки относно действията, които следва или не следва да бъдат предприети от дружеството по повод нарушението. Била ангажирана дисциплинарната отговорност на служителя, който извършил нарушението на вътрешните правила, видно от докладна записка, обяснение, заповед (л.110 – 112 от делото).

От представена инструкция, ведно със списък на служителите, на които била съобщена се установява, че са регламентирани правила относно реда и начина идентификацията на клиентите от съответния служител, и нейната проверка, вкл. на точността на предоставените данни; задължение за полагане на подпис, собственоръчно от клиента или негов представител. Представени са вътрешни правила, регламентиращи задълженията на служителите на оператора във връзка с предоставянето на услуги, в т. ч. възможността за смяна на собственост. Според предвиденото в тези правила, промяна на собствеността се допуска, включително

между две независими лица. Процедурата изисква попълване на заявление по образец; неговото подписване от стария и новия собственик; подписване и подпечатване от служителя; изискване на необходимите документи от стария собственик, съобразно правилата за абониране - клиент или упълномощено от него лице с нотариална заверка на подписа да присъстват в магазина по време на абонирането; изискване за възраст по отношение на клиентите, които могат да сключват договори, съответно специфични правила, които са предвидени за тях; изискване за удостоверяване на самоличност чрез представяне на съответен документ; задължение за извършване на проверка на представените данни, реда и начина на въвеждане на данни, изискване за сканиране на документите - договори, декларация - съгласие, пълномощно; предоставяне на съответна информация на клиентите и администрирането на заявлението. Между страните в случая било иницирано и производство за уреждане на спора, като ЗС заявила претенции за заплащане на сума в размер 70 000 - 80 000 лева, която претенция не е удовлетворена от дружеството.

В производството пред КЗЛД били изслушани свидетели, от чийто показания се установило следното. Служителката, допуснала нарушението, предоставила инициращия документ на заявителя на промяната, дългогодишен клиент на [фирма], с когото се познават, на място (извън офиса на дружеството) без да знае, че този документ ще бъде подписан от друго лице, в случая - съпруга на ЗС. След предоставяне на документа от училищното настоятелство, поръчката е изпълнена от дружеството, въпреки че документът носи подпис на пълномощник на клиента, без приложено пълномощно (налице е изискване за представяне на пълномощно с нотариална заверка на подписа) и, че подписите не са положени на място в присъствието на служителя. Процедурата по смяна на собственост има характера на тристранно споразумение, което може да бъде иницирано както от новия, така и от стария потребител, като в настоящия случай инициатор се явява настоятелството. Свидетелката разяснила, че с прехвърляне на номера автоматично се прекратява договорът, поради което не се изготвя нарочен документ във връзка с удостоверяване на това прекратяване.

При така установените обстоятелства КЗЛД взела предвид, че с оглед периода на обработка на данните на ЗС – от 31.05.2019 г. до 02.09.2019г., са приложими разпоредбите на ОРЗД, който се прилага от 25 май 2018 г. съгласно член 99, параграф 2. Посочва се в мотивите на решението, че съображения 1, 4 и 65 от ОРЗД гласят: “Защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни е основно право. Член 8, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“) и член 16, параграф 1 ДФЕС предвиждат, че всеки има право на защита на личните му данни. Обработването на лични данни следва да е предназначено да служи на човечеството. Правото на защита на личните данни не е абсолютно право, а трябва да бъде разглеждано във връзка с функцията му в обществото и да бъде в равновесие с другите основни права съгласно принципа на пропорционалност. Настоящият регламент е съобразен с всички основни права и в него се спазват свободите и принципите, признати от Хартата, както сазалегнали в Договорите, и по - специално зачитането на личния и семейния живот, защитата на личните данни, свободата на мисълта, съвестта и религията, свободата на изразяване на мнение и свободата на информацията, свободата на стопанската инициатива“.

Комисията взела предвид, че съгласно член 2, § 1 от ОРЗД, същият се прилага по отношение на “пълната или частична обработка на лични данни с автоматизирани

средства, както и към обработката със средства, които не са автоматизирани, на лични данни, съставляващи част от файлова система, или които са предназначени да съставляват част от файлова система. Понятието “лични данни“, което фигурира в цитираната разпоредба, включва, съгласно определението в член 4, § 1 от ОРЗД “всяка информация, свързана с идентифицирано или подлежащо на идентификация лице“. За подлежащо на идентифициране лице се смята “лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, отнасящи се до неговата физическа, физиологична ... идентичност“, от което следва, че данните, съдържащи се в процесното заявление попадат в приложното поле на понятието “лични данни“ - три имена, ЕГН, качеството на абонат за номер [ЕГН]. Понятието “обработване на лични данни“ е определено в член 4, § 2 от ОРЗД, като “всяка операция или съвкупност от операции, извършвани с лични данни или набор от такива данни, чрез автоматични или други средства, като събиране, запис, съхранение, разпространяване “.

КЗЛД приела, че фактът, че по отношение на личните данни са извършвани действия по употреба на данните към дата на 31.05.2019 г. за целите на прехвърляне на номера и произтичащите от тази употреба действия по промяна на вече налични данни и тяхното съхранение и изтриване, означава че данните са обработени по смисъла на ОРЗД, тъй като посочените действия са предвидени като едни от възможните такива, които когато се извършват водят да обработване на личните данни. Легална дефиниция на понятията администратор и обработващ лични данни се съдържа в чл. 4, § 7 и § 8 от ОРЗД. Според дадените дефиниции, администратор на лични данни физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка, а “обработващ лични данни“ означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора. В конкретният случай, администратор на лични данни се явява именно [фирма], тъй като данните са обработени от него (чрез неговите служители) за посочените цели в контекста на предоставяните от него услуги (предприятие, предоставящо обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги - § 1, т. 50 от ДР на ЗЕС). В този смисъл дружеството се явява и задължено лице по смисъла на ОРЗД - адресат на предвидените в регламенти правила досежно обработката на личните данни.

В случая е установено нарушение при обработването на личните данни на ЗС Р. Б., в периода 31.05.2019 г. - 02.09.2019 г., при прехвърляне на номер на друг потребител. Нарушението е извършено от служител на дружеството при изпълнението на неговите задължения, произтичащи от това му качество (на служител) поради неспазване на вътрешните правила, регламентиращи задълженията на служители при и по повод предоставянето на услуги оператора: неспазване на задължение за идентифициране на клиента и проверка на неговата самоличност, вкл. неговия пълномощник, чрез изискване за предоставяне на съответен документ, неспазване на изискване за полагане на подпис от страните, участващи в споразумението - процесното заявление, в присъствието на служител, неспазване на изискване за предоставяне на копие на

пълномощно, неговото сканиране и качване на определените за това места. Дружеството е администратор на лични данни и при осъществяване на неговата търговска дейност, то обработва данни именно чрез неговите служители. Поради това, отговорността за неизпълнение на правилата за обработка на данните следва да се носи именно от администратора на лични данни. Последният е задължен да спазва правилата при обработване на данните и в случай на неизпълнение — нарушение, да понесе предвидената в ОРЗД отговорност за това. Съгласно чл. 32, § 4 от ОРЗД, задължение на администратора е да предприеме стъпки всяко физическо лице, действащо под негово ръководство, което има достъп до лични данни, да обработва същите само по негово указание, с цел гарантиране спазването на залегналите в чл. 5, § 1 от ОРЗД принципи при обработката на данните и по - специално принципа на законосъобразността. Последният най - общо изисква обработката на данните да е съобразена със закона в широкия смисъл на думата - както правилата на ОРЗД, така и специфичните правила на ЗЕС, които намират приложение към конкретната обработка на данните, с оглед на това, че данните се обработват в контекста на предоставяне на мобилна услуга.

Отчитайки характера и естеството на нарушението, вкл. обстоятелствата при които е извършено нарушението, наличните правила на дружеството, касаещи обработката на данните, вкл. специфичните такива, регламентиращи предоставянето на процесната услуга, КЗЛД приела, че дружеството не е предприело необходимите мерки гарантиращи, че служителите, имащи достъп до личните данни, обработват същите съобразно неговите указания (обективирани във вътрешните правила). Поради това, е налице нарушение на чл. 32, § 4 вр. чл. 5, § 1, б. "а" от ОРЗД. При преценката относно подходящата мярка, която да бъде приложена спрямо администратора на лични данни, КЗЛД обсъдила характера и естеството на нарушението, оценила фактите по случая и най-общо ефективността на мярката/мерките с оглед справяне с нарушението. В тази връзка отчела, че данните са обработени в контекста на осъществяваната от администратора търговска дейност - предоставяне на мобилни услуги и обстоятелството, , че нарушението се дължи на неположена достатъчна грижа от администратора: осъществен контрол в недостатъчна степен по отношение на служителите относно спазването на съществуващите вътрешни правила, регламентиращи задълженията на служителите при предоставяне на съответни услуги, при условие, че такова задължение е предвидено именно за администратора на лични данни, т. е. той е и отговорното лице. Комисията отчела и, че няма данни за претърпени вреди от страна на потребителя, както и служебно известни на КЗЛД предходно извършени нарушения от администратора на лични данни. Последният оказал съдействие във връзка с изясняване на фактите и обстоятелствата по случая. Предоставена е определена отстъпка като компенсация за случая; ангажирана е отговорността на служителя, неспазил вътрешните правила на дружеството, регламентиращи реда и начина на предоставяне на услуги; изготвена е нова инструкция за обработка на клиентска информация, която е сведена до знанието на служителите, вкл. служителя, неспазил правилата; дружеството е участвало и в процедура по извънсъдебно уреждане на въпроса. По тези съображения КЗЛД приложила мярката по чл. 58, § 2, б. "г" от ОРЗД - издаване на разпореждане за съобразяване на операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на ОРЗД (предвидените мерки в чл. 58, § 2 от ОРЗД са съобразени с вида нарушение), тъй като със задължаването на администратора на лични данни за предприемане на съответни

действия, операциите по обработване на личните данни ще бъдат приведени съобразно изискванията/правилата на ОРЗД. Комисията приела, че тази мярка се явява ефективна, пропорционална и възпираща с оглед преследваната с нейното прилагане цел - възстановяване спазването на правилата на ОРЗД. Прилагането на мярката по чл. 58, § 2, б. "и" от ОРЗД (налагане на административно наказание) допълнително към посочената по - горе мярка или вместо нея би било в противоречие със залегналия в чл. 6 от АПК принцип на съразмерност, тъй като това би съставлявало несъразмерна тежест с оглед обстоятелствата по настоящия случай.

В производството пред съда не бяха ангажирани доказателства, годни да обосноват различен извод. Във връзка с доводите на дружеството – жалбоподател е необходимо да се отбележи, че възможните организационни затруднения не са основание решението да бъде преценено като незаконосъобразно, тъй като в действителност решението оставя изцяло на преценката на същото дружество, какви мерки да приложи. Изискуем е единствено резултатът, изразяващ се в това, да бъде въведен механизъм, който да гарантира предотвратяване на случаи от вида на процесния. Съобразно своите организационни дадености, дружеството е необходимо да въведе способ за проверка, дали отсъстващото лице, от чието име е сключен договор, е узнало своевременно за това.

Предвид изложеното и като прецени законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав приема, че оспорените решения са постановени в изискуемата форма от компетентен орган – при необходимия състав на КЗЛД и гласуване при наличен кворум. В производството пред КЗЛД не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, решенията е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона, с изключение на решение № ППН-01-917/2018 от 29.07.2020 год. на КЗЛД в частта му по т.3, която следва да бъде изменена в съответствие с изложените по-горе мотиви. На основание чл.143, ал.4 АПК разноските в остават за жалбоподателите така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 100 лв. съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съгласно чл.78, ал.8 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК), субсидиарно приложим на основание чл.144 АПК. Сумата е дължима на КЗЛД, която е юридическо лице съгласно чл.6, ал.3 ЗЗЛД.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ решение № ППН-01-917/2018 от 29.07.2020 год. на Комисията за защита на личните данни в частта му по т.3, с която на основание чл. 42, ал. 9 от Закона за защита на личните данни (редакция ДВ, бр. 91/2006 г.) на [фирма], с ЕИК[ЕИК], е наложена имуществена санкция, като **НАМАЛЯВА** размера на последната на 500 (петстотин) лева, **ОТХВЪРЛЯ** жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против същото решение в частите му по т.1 и т.2, и **ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ** същата жалба в останалата ѝ част.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против решение № ППН-01-917/2018 от 29.07.2020 год. на Комисията за защита на личните данни в частта на решението по т.1 и т.5.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], против решение № ППН-01-1574/2019 от 06.07.2020 год. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], и [фирма], с ЕИК[ЕИК], да заплатят на Комисията за защита на личните данни сумата 100 (сто) лева – възнаграждение за юриконсулт.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: